

prima instanță: G. Plămădeală
instanța de apel: N. Craiu, N. Simciuc, L. Popova

nr. 2ra-740/16

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion
Triboi, reprezentat de avocatul Andrian Matcovschi

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Moldasig” împotriva lui Ion Triboi cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 prin care a
fost respins apelul declarat de Ion Triboi și menținută hotărârea Judecătoriei
Buiucani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 27 iunie 2013, SA „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ion Triboi cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că la 25 iunie 2012, în mun. Chișinău a avut
loc accidentul rutier cu implicarea automobilului de model Dodge RAM VAN,
n/î CCL 470, condus de Ion Triboi și automobilului de model Honda CRV,
n/î KAE 703, condus de Elena Lupu.

Sușține că potrivit deciziei poliției rutiere, vinovat de producerea
accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material automobilului Honda CRV,
n/î KAE 703, a fost recunoscut Ion Triboi, care posedă certificatul de asigurare
obligatorie de răspundere civilă nr. 349123 din 10 octombrie 2011, eliberat de SA
„Moldasig”.

Având în vedere prevederile art. 21 din Legea nr. 414 din
22 decembrie 2006, SA „Moldasig” a întocmit un dosar de daune nr. D/RCA/12-
1171, iar la 18 iulie 2012, a întocmit procesul – verbal de constatare și evaluare a
pagubelor, prin care de comun acord cu părțile cointeresate au fost stabilite
defectele aduse automobilului deteriorat.

Menționează că potrivit devizului de calcul întocmit de SRL „Auto Calcul”,
suma despăgubirii de asigurare pentru repararea automobilului Honda CRV,
n/î KAE 703 constituie 175500 lei.

Afirmă că în baza contractului de asigurare și Ordinului Directorului General nr. 1548-01 din 14 noiembrie 2012, SA „Moldasig” a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de 175500 lei beneficiarului despăgubirii de asigurare.

Reieșind din prevederile art. 29 lit. d) din Legea menționată, indică că contractul de asigurare a fost încheiat cu Pavel Coman, iar Ion Triboi nu era inclus cu dreptul de a conduce autovehiculul de model Dodge RAM VAN, n/î CCL 470.

Relatează că în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, a expediat în adresa pârâtului reclamația nr. 344 din 25 ianuarie 2013, cu propunerea achitării benevole a prejudiciului material în sumă de 175500 lei, care însă a fost ignorată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 29 lit. d) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la pârât a prejudiciului material în mărime de 175500 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2013 a fost admisă acțiunea integral, încasat de la Ion Triboi în beneficiul SA „Moldasig” suma de 175500 lei cu titlu de daună și cheltuielile de judecată în sumă de 5265 lei, iar în total suma de 180765 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014 a fost admis apelul declarat de Ion Triboi, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015 a fost admis recursul declarat de SA „Moldasig”, casată integral decizia instanței de apel și remisă pricina civilă la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de Ion Triboi și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă.

La 31 decembrie 2015, Ion Triboi, reprezentat de avocatul Andrian Matcovschi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Sușine că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat art. 8 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 și nu au aplicat art. 29 lit. d) din Legea menționată.

Afirmă că în conținutul cererii de încheiere a contractului nr. 18/349123 din 10 octombrie 2011 de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, la rubrica „conducerea autovehiculului vor fi admise” este bifată opțiunea „numai persoanele indicate în următorul tabel”, iar potrivit datelor din tabel nu sunt indicate careva persoane admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul.

Reieșind din prevederile contractuale și conținutul art. 8 din Legea menționată, remarcă că contractul este încheiat fără indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul.

Ținând cont de excepția prevăzută la art. 29 lit. d) din Legea menționată, consideră că SA „Moldasig” nu este în drept să înainteze acțiune de regres față de el, deoarece contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto a fost încheiat fără indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul.

La 30 martie 2016, Ion Triboi a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii instanței de fond, cu trimiterea pricinii la rejudecare în Judecătoria Nisporeni.

Sușține că în cererea de apel a invocat drept temei de casarea a hotărârii primei instanțe faptul încălcării competenței jurisdicționale, deoarece unica lui adresă permanentă este în sat. Ciorești, r-nul Nisporeni, fapt confirmat prin buletinul de identitate.

Având în vedere prevederile art. 373 CPC, indică că instanța de apel în motivarea deciziei sale nu s-a expus asupra motivului cu privire la încălcarea competenței jurisdicționale de către prima instanță.

Consideră că decizia recurată este nemotivată vizavi de motivul apelului bazat pe încălcarea competenței jurisdicționale de către instanța de fond.

Reieșind din prevederile art. 38 alin. (1) CPC, remarcă că deoarece domiciliul lui este în sat. Ciorești, r-nul Nisporeni, competență în examinarea prezentului litigiu este Judecătoria Nisporeni și nu Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, care a pronunțat hotărârea din 27 noiembrie 2013.

Având în vedere art. 39 alin. (13) CPC, menționează că acțiunea intimatului nu este în material de asigurare, dar acțiunea este cu privire la repararea prejudiciului material.

Consideră că instanța de apel trebuia să trimită pricina spre rejudecare în prima instanță potrivit competenței la Judecătoria Nisporeni, în raza teritorială a căreia este domiciliu lui.

Indică că instanța de fond ilegal a purces la citarea lui publică, încălcând astfel prevederile art. 108 alin. (1) CPC, deoarece urma să trimită o interpelare la CRIS „Registru” pentru a afla domiciliul lui, prin urmare, fiind arbitrară și aprecierea instanței de apel în sensul că prima instanță a dispus citarea publică cu respectarea art. 108 CPC.

Mai notează că se constată cu certitudine precum că deși în contractul RCA nr. 18/AG0349123 din 10 octombrie 2011 încheiat între Pavel Coman și SA „Moldasig”, a fost bifată opțiunea limitări numărului de persoane admise la conducerea autovehiculului de model Dodge Ram Van, n/î CLL470, totuși contractul menționat se răsfrânge la un număr nelimitat de persoane, deoarece în tabel nu sunt indicate acele persoane care urmau să conducă autovehiculul litigios, iar sancțiunea neindicării în tabel a tuturor persoanelor este că contractul menționat dă acoperire unui număr nelimitat de persoane.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare i-au încălcat dreptul lui la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția CEDO.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 06 noiembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 153), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Triboi, reprezentat de avocatul Andrian Matcovschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cu referire la argumentul recurentului Ion Triboi din cererea de recurs suplimentară precum că instanța de apel în motivarea deciziei sale nu s-a expus pe marginea argumentului cu privire la încălcarea competenței jurisdicționale de către prima instanță, de menționat că din conținutul deciziei contestate cu recurs rezultă că adresa indicată în cererea de chemare în judecată corespunde adresei indicate personal de Ion Triboi în actele întocmite la poliția rutieră și în avizul prin care el a înștiințat SA „Moldasig” despre producerea accidentului rutier și anume, mun. Chișinău, str. Piața Unirii, 3, ap. 160.

Prin urmare, nu se regăsesc temeiuri prevăzute la art. 43 CPC cu privire la strămutare a pricinii, or, cauza corect a fost reținută și examinată conform competenței teritoriale generale.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Triboi, reprezentat de avocatul Andrian Matcovschi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Triboi, reprezentat de avocatul Andrian Matcovschi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ion Triboi, reprezentat de avocatul Andrian Matcovschi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță